

Niels Raman

Werken op de school waar je als kind zelf in de klas zat, dat voelt aan als thuiskomen. Niels kan er van meespreken. Een aantal van zijn collega's waren ooit zelf zijn leerkracht. "In het zesde leerjaar interviewde ik mijn juf voor een opdracht over 'jouw droomjob'. Het zat er dus al langer aan te komen". Ondertussen staat hij al voor het derde jaar op rij voor de klas van het tweede leerjaar en is hij vakbondsafgevaardigde samen met zijn toenmalige juf van het tweede leerjaar. Toeval bestaat niet!

Waar sta ik voor?

Ik voel mij gedreven om kansen te grijpen die zich aanbieden. Niet enkel tussen de muren van mijn klas, maar ook op schoolniveau. Kan ik in een werkgroep iets betekenen? Dan engageer ik mij met plezier. Samen met anderen onze school naar een hoger niveau tillen, daar wil ik voor gaan. Als team kan je zoveel bereiken. Daarom haal ik uit een rol als vakbondsafgevaardigde ook heel veel voldoening. Ik kan iets betekenen voor mijn collega's en dat geeft een geweldig gevoel.

Wat wil ik?

Ik hoop als leerkracht en vakbondsafgevaardigde iets teweeg te brengen. Een glimlach, een gerust gevoel, een succeservaring, ... Dan voel je zelf ook waarom je voor deze job gekozen hebt.

Je hebt impact op zoveel vlakken. Ik wil de facilitator zijn van

het ontwikkelings- en leerproces van de kinderen, maar ook de collega waar iedereen op kan rekenen.

Waarover ben ik bezorgd?

Onderwijs wordt nog zelden op een positieve manier belicht, terwijl we allemaal het beste van onszelf geven. Elke dag opnieuw staan we klaar om samen met de kinderen een nieuwe stap voorwaarts te zetten. Da's iets waar we trots op mogen zijn! Al klopt het wel dat er regelmatig hindernissen opduiken. Mijn gevoel zegt dat het onderwijssysteem verouderd is. Ik hoop dat iemand op het politieke niveau binnenkort de moed vindt om ons systeem tegen het licht te houden en zich af te vragen of we klaar zijn voor de toekomst.

TEKST

Sandy Demandt

FOTO

Guido Van Damme